

Michał Parczewski, Marek Gedl, Urszula Bąk, Jan Chochorowski, Renata Essen

Jędrychowice, woj. opolskie. Grodzisko II

Informator Archeologiczny : badania 14, 63-64

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cowni krzemieniarskich kultury mierzanowickiej /około 3 500 zabytków krzemiennych/. Odsłonięto również fragment hałdy ostrokrawędzistego gruzu wapiennego, być może warpi przyszybowej. Ponadto odsłonięto także warstwę krzemienionośną będącą celem eksploatacji w pradziejach. Pozyskano przy tym bogatą kolekcję skamienielin, która prawdopodobnie umożliwi rozwiązanie spornej dotychczas kwestii datowania krzemieni czekoladowych.

Badania dostarczyły również szeregu ciekawych obserwacji geologicznych dotyczących przeobrażeń morfologii stanowiska w plejstocenie.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBIANY
woj. legnickie
Stanowisko 1

patrz
okres halszacki

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 55

patrz
neolit

JĘDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzisko II

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Michał Parczewski przy współudziale prof. dr. hab. Marka Gedla oraz mgr mgr Urszuli Bąk, Jana Chochorowskiego i Renaty Essen. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Opolu. Trzeci sezon badań, Osada neolityczna, osada obronna z wczesnej epoki brązu.

Kontynuowano badania majdanu i przedpola południowego grodziska w pasie terenowym o szerokości 30 m. Przecięto umocnienia rowem o szerokości 2,5 m. Rozkopano obszar około 2700 m².

Ujawniono 67 jam /głównie zasobowe o formie ściętego stożka, poszerzające się ku dołowi/ i kilkadziesiąt jam posłupowych. W znacznej większości obiekty te można wiązać z osadą tzw. grupy nowocerkwiańskiej i datować w przybliżeniu na schyłek I okresu epoki brązu. W części północnej majdanu, przy fortyfikacjach, odsłonięto dość regularny plac /20 x 20 m/, pokryty licznymi dołkami posłupowymi, otoczony ze wszystkich stron jamami gospodarczymi. Odkryto dalsze obiekty związane z kulturą pucharów lejkowatych, przeważnie położone poza obrębem obwarowań.

Uzyskano dalsze dowody potwierdzające tezę, że wał został usypany z ziemi, bez wewnętrznych konstrukcji drewnianych. Być może na wale znajdowały się dodatkowe drewniane urządzenia obronne, o czym świadczy warstwa destrukcji na dnie fosy. Coraz bardziej prawdopodobne, staje się datowanie umocnień na wczesny okres epoki brązu.

U wewnętrznego podnóża wału natrafiono na szkieletowy grób kobiety w wieku około 35 lat, bez wyposażenia.

Poza ceramiką znajdowano w jamach kości zwierzęce i niekiedy ludzkie, a także nieliczne inne zabytki, w tym brązowe. Zwraca uwagę brązowa szpila uchata typu unietyckiego, z 2 połowy I okresu epoki brązu.

W części północnej odsłonięto ślad wykopu archeologicznego /?/, zapewne z badań B. v. Richthofena w latach 1920-tych /ich dokumentacja nie zachowała się/.

JEZIORSKO, gm. Wałcz
woj. sieradzkie

patrz
uzupełnienia 1979

KA ZIMIERZA MAŁA,
gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 5

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Igołomi

Badania prowadził mgr Krzysztof Tunia. Finansował WZiR w Kielcach. Drugi sezon badań. Osada z II okresu epoki brązu.

Celem badań było dalsze rozpoznanie stanowiska zagrożonego prowadzonymi w sąsiedztwie pracami melioracyjnymi.

Założono dwa wykopy o łącznej powierzchni 0,5 ara. W wykopie VII natrafiono na kilkanaście nieregularnie rozmieszczonych małych jam postępowych /?/ oraz jeden obiekt o kolistym zarysie i nieckowatym profilu. W obrębie wykopu VIII zlokalizowano trzy obiekty w postaci jam o kolistym rzucie poziomym. Dwie z nich posiadały profil nieckowaty, jedna trapezowaty. W wypełnisku wszystkich czterech obiektów oraz w warstwie humusu i podglebia w obrębie wykopów natrafiono głównie na materiały kultury trzcinieckiej - ceramikę i kości zwierzęce.

Na terenie wykopów znaleziono nieliczne skorupy kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Uzyskane materiały złożono w Pracowni Archeologicznej w Igołomi.

Nie planuje się dalszych badań.